

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kunstdaben, Dyden og Troen ere forenede.

17. Aarg. Nr. 20.

Den 15. Juli 1868.

Pris: 6 Sk. pr. Exp.

Bemærkninger af Præsident Young i Tabernaklet i Saltøsstaden den 16de Februar 1868.

(Fra „Journal of Discourses.“)

Jeg er taknemmelig for den Rettighed jeg har at samles med Eder; jeg er ogsaa taknemmelig for denne Dags Belsignelser og at jeg lever i denne Tidsalder. Begyndelsen af Tidernes Fyldes store Huusholdning kan paærende sammenlignes med Begyndelsen af Bygningen af et Tempel, hvis Materialier endnu ere adsprede, util-dannede og upolerede, altsaa i raa Naturtilstand. Jeg er taknemmelig til Herren, at Materialierne ere iford med at samles og at vi have det Privilegium at udføre en aandelig og moralff Bygning — et Guds Tempel. Jeg føler mig lykkelig ved at være et Medlem af dette Samfund; det er min Glæde og min Lyst at udføre den Ejendomme, hvortil Gud har kaldet mig, nemlig at virke for Men-nestenes timelige og aandelige Belsærd, for Opbyggelsen af hans Rig paa Jord-en og for Frembringelsen af hans Love.

Vi ere blevne samlede og samles til

disse Bjergdale i den udtrykkelige Hen-sigt at rense os fra alt Urent, saa at vi kunne blive polerede Stene i Guds Tem-pel, thi der er skrevet: „Den, som seirer, ham vil jeg gjøre til en Pille i min Guds Tempel, og han skal ikke ydermere gaae ud derfra.“ Christus selv sammenlignes med en levende Steen, hvilken er udvalgt og dyrebar for Gud, og Apostelen Peder fremstiller de Hellige som levende Stene, opbyggede til at være et aandeligt Huus, til et helligt Præstedømme, at siembære aandelige Offere, velbehagelige for Gud ved Jesum Christum.“

Apostelen Paulus siger til de Hel-lige: „Saa ere I da ikke mere Gjæster og Fremmede, men de Helliges Medbor-gere og Guds Huusfolk, opbyggede paa Aposternes og Propheternes Grundbold, saa Jesus Christus selv er Hovedhjor-ne-stenen, paa hvilken den hele Bygning sammenføjet vojer til et helligt Tempel i

Herrnen, paa hvilken ogsaa I tillige blive byggede til Guds Bolig i Aanden."

"Hvad Samqvem have Guds Tempel med Afguder? Thi I ere den levende Guds Tempel, ligesom Gud havrer sagt: jeg vil boe iblandt dem og vandre iblandt dem, og jeg vil være deres Gud, og de skulle være mit Folk. Dersor gaaer ud fra dem og affondrer Eder, siger Herren, og rører ikke noget urent; og jeg vil annamme Eder. Og jeg vil være Eders Fader, og I skulle være mine Sønner og Døtre, siger Herren den Almægtige."

Vi, de Sidste-Dages Hellige, ere her i den Hensigt at grundlægge Guds Rige paa Jorden. For at blive beredt for denne Gjerning, var det nødvendigt, at vi skulle udsamles fra alle Nationer og Verdens Riger, thi dersom vi varne forblevne iblandt dem, kunde vi ikke have modtaget Guds Sons hellige Præstedommes Ordinancer, hvilke ere nødvendige til at fuldkommengjøre de Hellige og berede dem for hans Tilkommelse.

Indsamlingen i de sidste Dage blev tydelig seet af de gamle Propheter og Apostler, og Bions Herlighed blev stildret for dem af Aanden; men de Lidelses, det Arbeide, den Moie og de Besværigheder, som de Hellige havde for at udføre de store Resultater, som de saae, have de ikke beskrevet, thi det er meget sandsynligt, at disse Omstændigheder ikke blev aabenbarede for dem, men de saae tydelig ved Aabenbaringens Aand, at de Hellige skulle indsamles i de sidste Dage for at fuldkommes og helliggjores til at blive Bruden, Lammets Hustru. Jeg antager, at Herrens Aands Syner og Aabenbaringer, hvilke gaves til hans trofaste Folk i forrige Tider angaaende Zion i de sidste Dage, lignede meget dem, som gives til hans Folk i vores Dage. Naar vi først modtog Evangeliets Aand, bragte den os

stor Glæde, Fred og Tilsfredshed; vi blev ligesom henrykte i Aanden og suede Zions Herlighed, uden at see alle de Trængster og Provælser, som maatte gaae forud for Bions Fuldkommengjørelse. Naar vores Brodre og Søstre, langt borte i de fremmede Lande, annammede Evangeliet og Aabenbaringers Aand kom over dem, blevede syldte med Glæde ved Betragtningen af de Helliges Indsamling; de drømte derom; de talte derom, og naar de kom tilsammen i deres Bonforsamlinger, var Indsamlingen til Zion bestandigt i deres Sind, saafremt de levede saaledes, at de kunde nyde Aanden af deres Religion. Den Aand bragte bestandigt deres Hjerter til at glæde sig, det var ikke Tanken paa Reisen over Havet og over Sletterne, som gav dem denne Glæde, men det var Betragtningen over Bions Skønhed og Herlighed, thi de kunde ikke se de Besværigheder, de vilde komme til at gjennemgaae under Indsamlingen til Zion, ikke heller tænkte de paa de Anstrengelser, de vilde komme til at udstaae efter deres Hjemsamling.

Paa samme Maade suede de Gamle Bions Herlighed i de sidste Dage.

Vi kunne ikke for Nærerende administrere de hoie Ordinancer i Ordets fuldeste Bethydning, ei heller skulle vi blive i stand til at gjøre det, førend vi saae et Tempel bygget. Det er ogsaa en af Aarsagerne hvorfor Folket maa samles til eet Sted for at Guds Huses Ordinancer kunne gjennemgaaes paa en fuldgyldig Maade, hvilket ikke kan skee, saalænge de Hellige ere adsprettet iblandt Jordens Nationer. Apostelen Johannes saae udentvist i Synet Zion i dens Skønhed og Fuldkommenhed og at Zion skulle blive opbygget ved Guds Folks Gaaen ud fra Babylon. Under Indslydelse af den samme Aand udtrydter David: „Af Zion aabenbaredes Gud herligen i en fuldkommen Delighed.“

„Han skal falde ad Himmelens ovenaf, og ad Jordens for at domme sit Folk. Forsamler mig mine Hellige, som gjøre Vigt med mig ved Offer.“

Øppestepresten Caiphas forudsagde drevne af den samme prophetiske Land, at Jesus skulle dø for Folket (det jødiske Folk), og, som Johannes siger: „ikke for det Folk alene, men paa det han og skulle samle de adsprede Guds Børn til een Hob.“

Indsamlingen saaledes forudsagt gaaer nu i Opfyldeelse, og overalt, hvor der iblandt Menneskenes Børn gives oprigtige Sjæle, som finde Behag i at være den Herres Jesu Disciple, og at forsage Synd, slet Selstab og syndige Vaner, opfordres de til at gaae ud fra de Bantroe og at forsamle sig tilsammen til det Sted, som den Almægtige har udpeget. Denne Herrens Gjerning begyndte for over tredive Aar siden og fortsættes fremdeles; endnu lyder til hans Folk iblandt Jordens Nationer: „Gaaer bort fra hende, I mit Folk! at I ikke skulle blive deelagtige i hendes Synder, og at I ikke skulle rammes af hendes Plager.“ Ester at Guds Børn ere saaledes blevne indsamlede, ville de blive beredte for Messias Komme.

Ældste Woodruff bemærkede, at han ikke troede det vilde være hundrede Aar, inden Frelseren vilde komme. Det vedkommer ikke os, naar han vil komme. Jeg troer ikke, at Faderen endnu har behaget ataabenhævret det til noget Menneske paa Jordens, og jeg ved ikke, at han haraabenhævret det for Englene. Han havde idetmindstegjort det i Frelserens Dage, og jeg troer ikke, at han endnu haraabenhævret det. Enten han kommer idag, imorgen, denne Uge, næste Uge, iaar eller næste Aar, derpaa kommer det ikke an, men det tilkommer os at væreberedte for hans Komme til enhver Tid og dermed stulde vi være tilfredse. Det

er vor Pligt at leve overensstemmende med Himmelens Fordringer og dygtig gjøre os selv til at udføre det Arbeide, hvortil Herren har beslillet os. Hvorledes kunne vi udføre den Gjerning? Kunne vi gjøre det derved, at enhver Mand tager fat derpaa, paa sin egen Vis og ved at følge sit eget Hjertes forsængelige Tanker? Nei! Vi ville Alle paa eengang indromme, at vi aldrig kunne udføre dette Arbeide uden at blive veilede af Herren selv formedelst de Midler, hvilke det behager ham at bruge for at tilveiebringe sit Folks Fuldkommengjørelse og at berede dem for den Herlighed, som er ivente. Jeg vil ingenlunde betvile Sandheden af den Paastand, at de Hellige, medens de vareradsprede blandt Nationerne, stræbte efter at leve noiagtigere, end de gjøre her i mange Tilsælde, thi der havde de intet Andet til at prøve dem end den fælles Fjende, og den Forhaanelse, som de havde at lide af de Bantroe, drev dem til at holde sig nærmere til Gud, men de havde ikke de Provelser der at gjennemgaae, som de have her. Dersom det er nødvendigt for os at blive prøvede i alle Ting, græder ikke, sorger ikke derover, lader os heller ikke knurre mod Herren, dersom det behager ham at styre det saaledes, at vi faae de nødvendige Provelser, der tjene til vor Fuldkommengjørelse. Dersom Provelsen bestaaer i at seile over Havet i Skibe, i at være syge og nedslaaede, i at seee vore Bimmers Bedrovelse, i at udsettes for Fristelser og Provelser, forhen ukjendte af os, i at reise over Landet fra de Forenede Stater til dette Sted med Fernbane- eller Vognbefordring, ligegyldigt hvilket, Herren styret Begivenhederne saaledes for at prøve sit Folk paa en Maade, som ikke er steet tilforn, og som er nødvendigt for at de skulle blive forsøgte i alle Ting. Medens vi saaledes prøves, skulle vi ikke give ester for nogen

Fristelse til det onde, være sig i tanker, Ord eller Gjerninger.

De Sidste-Dages Hellige ere ofte stillede i høist særegne Omstændigheder og som undertiden ere meget provende; alligevel existerer der paa Jorden intet Folk, der nyder saamange Privilegier og saamegen Frihed som vi gjøre. Vore Love, naar de retteligen efterleves, ere stillede til at danne et godt ordnet Samfund, og vor hellige Religions Love, hvilke ereaabenhærdede fra Himmelten, ere, naar de fuldelig efterleves, fuldkommen stillede til at danne Menneskene til Medborgere i Guds Rige. Det er at beklage, at ikke alle Sidste-Dages Hellige leve som de burde, men vi have havt Langmodighed med dem for at see, om de ikke ville omvende og forbedre sig, saa at de til sidst kunne blive frelsede i Guds Rige.

Det er aldeles nødvendigt, at de Hellige skulle modtage de høiere Ordinancer, inden denne korte jordiske Tilværelse endes, paadet de maae blive beredte og fuldkommen i stand til at passere forbi de vagthavende Engle og vorde indsorte i det celestiale Rige og i Guds Nærværelse. Vore Brodre og Søstre, som ere adspredte, maae samles hjem for at prøves og der-
efter velsignes med en Beredelse for den tilkommende Herlighed. Dette Folk vil blive prøvet meer eller mindre, medens de ere i deres jordiske Tabernakler; de kunne maaske blive kaldte ligesom Abraham i Oldtiden til at oposstre det Kjæreste, de have, for Evangeliets Skyld. Nogle have allerede forsaget Alt og fulgt Christus; de have forladt deres Mænd, deres Hustruer, deres Born, deres God-
skende og kjære Venner, Nogle i det Haab at see dem igjen, Andre derimod i den Forventning aldrig at see dem mere i dette Liv. Det tilkommer os Alle at blive prøvede i alle Ting, og Herren har nu i Sinde at prove os for at see, om vi

ville være af eet Hjerte og eet Sind og lade os lede og styre af ham, formedelst de Authoriteter, han har bestillet i sit Rige. Vi skalde ikke ansee dette som en Provelse, der er større, end vi kunne bære.

Er Hustruen fristet, fordi hendes Mand ønsker at veilede og give hende gode og sunde Raad? Er Menighedens Medlemmer fristede, fordi deres Bisrop ønsker at raade dem til det Bedste? Dersom alle Medlemmer i en Green, fulde af Tro og Guds Kraft, vilde være af eet Hjerte og eet Sind med deres Bisrop og være Get med ham i alle Ting, vil Herren styre alle Ting til det Bedste for den samme Menighed og give dem Velsignelse i deres Foretagender. Dersom en Bisrop eller en anden Embedsmand i denne Kirke skalde raade Menighedens Medlemmer til nogen Uret eller til at bryde nogen af Guds Love, ere de da pligtige til at adlyde? Nei ingenlunde! Herren vil retsærdiggjøre dem, dersom de vægter sig for at adlyde saadan Raad; men, dersom de raade Eder til at gjøre Ret, hvilket de gjøre, adlyder deres Raad; thi vi ere komne overens om at anvende vor Tid, vore Talenter og vor Formue til Opbyggelsen af Guds Rige.

Gjører bestandigt Ret, og I ville blive prøvede saameget som I kunne bære; men dersom I overvinde og blive fuldkommede, vil Eders Belønning blive evigt Liv i Guds Rige. Dersom I gjøre Uret og vedblive dermed, ville I faae flere Provesser, end I kunne udholde og til sidst vorde fordonne. Naar vi modtage Newfelse, lader os ikke blive mismodige, men blive mere trofaste, mere udholdende i Fristelse, Trængsel og Moie, sættende vor Fortrostning til Gud og vandre i hans Nasyns Lys, Dag efter Dag og Time efter Time. Ved at leve saaledes, kunne vi være lykkelige og frimodige under de sværeste Provesser. Vi ere for Nærværende

prøvede lidt, men ikke meget. Vi udgjør en Deel af en stor Nation, som har været een af de lykkeligste og bedste Nationer, som nogensinde eksisterede med Hensyn til Frihed, Storheden af dens Institutioner og det Land, den besidder. Herren siger: „Lad mine Ejener og Ejenerinder blive beseglede og lad deres Born blive beseglede,” men den lykkelige og store Regjering, under hvilken vi have levet saalænge, siger, at vi ikke skulle udføre Beseglingens Ordinance.

Dette kan være en lidet Prøve for os for Nærværende. Vi ville see, hvem der vil seire, enten Gud vil sætte sine Hensigter igjennem og faae dem opfyldte, eller om Modstanderne ville faae Overhaand. De have havt det i forrige Tider, da det lykkedes dem at overvinde de Hellige og ødelægge dem i den Grad baade formedest Trasald og ved at ihjelslaae dem, faa at Præstedømmet blev taget bort fra Jorden; men dette er den sidste Uddeling, den saakaldte Tidernes Fyldes store Huusholdning, og vi ville see, om det vil lykkes Kirkens Ejender nu at udføre det, som de gjorde i forrige Tider.

Herren har aabenbaret som sin Billie, at hans Ejener skulle ægte flere Hustruer. Vor Regjering siger, at en Mand skal ikke have mere end een Hustru, endhåndt han kan holde saamange Maitresser, som han behager; han kan forsøre og ødelægge saamange af Evas Døtre, som det er ham muligt, men det er ham forbudt at anerkjende mere end een som sin Hustru. Regjeringen siger: Du skal kun have een Hustru; Herrnen siger: Egter flere Hustruer; de Hellige adlyde Herren, og vi ville see, hvem der tilsidst vil seire. Beseglingens hellige Ordinance maa udføres her, Kvinderne maae besegles til sine Mænd, Bornene til sine Forældre, det ene Led af Præstedømmet til det andet, indtil den ganske Slægtlinie, heelt tilbage

til Fader Adam, er fuldkommen sammenføjet; dersor har Gud besalet os at drage ud fra Babylon, hellige os selv og opbygge Zion, ved at opbygge Stæder og Templer, opdyrke og forsyenne Landet, indtil Jorden er helliget og beredt til at vorde en Bolig for Gud og Engle.

Vore Ejender sige, at vi skulle ikke gjøre dette, og heri bestaaer Prøvelsen, just som det har været for en lang Tid tilbage. En af de første Ting, hvorför man lastede Joseph Smith, var, fordi man udsprede det Rygte, at han var en Slatte-eller Guldgraver; og nu er Gravning efter Guld anset som en hederlig og priisværdig Besjæftigelse. Nu søger de efter Guld over hele Landet og gjøre den samme Ting, for hvilken de færdomte ham. Den næste Besyldning mod Joseph og de Hellige var, at de opirrede Slaverne til Opror mod deres Herrer, og dette blev publiceret overalt. Jeg vil nu spørge, om de ikke have gjort just det Samme i Staterne, for hvilket de den Gang falskelsen besyldte de Hellige? Den næste Besyldning var, at de Hellige øgede flere Hustuer. Om Mendene i de christne Nationer ville beslutte sig til at gjøre det Samme i Fremtiden, kan jeg ikke sige; men jeg vilde ønske, at de maatte, paadet at de Kvinder, som de nu ødelægger, kunne blive gjorte til hederlige Hustruer; thi den Maade, hvorpaa det nu gaaer til i de saakaldte christne Nationer, er aldeles stridende mod Guds Love og usommeligt for christne Mænd og Kvinder.

Herren siger til Israels Sonner: Tager Israels Døtre tilægte, gjører dem hederlige, lader dem forges og opfylde Jorden, der ved opfyldende deres Skabelses Maal, paadet deres Navne kunne holdes i hederlig Erindring indtil den sildigste Slægt paa Jorden og i Ewigheden.

Antag, at de Sidste-Dages Hellige havde boet i Staden New York i de sidste

tyve Åar, ligesom de have i Utahs Dale, og at de unge Kvinder i hin Stad vare blevne viede til Mormon-Weldster som Hustruer, hvormange vilde ikke nu have levet som hæderlige Mødre til en stærk og intelligent Slægt, som ere lagte i en for tidlig Grav, uden Ægtefælle, barnløse, venneløse, vancærede og forglemte? Havde Fleerkoneriet hersket i New York, vilde der nu, efter et moderat Overslag have levet i hæderlig Ægtesstand fra to til fire hundrede tusinde Kvinder, hvis fordærvede og forraadnede Levninger nu ere blandede med Støvet i hin syndige Stad.

Dette er en Ødeleggelse af Liv, for hvilket Menneskene, især de Magthavende, komme til at staae til Ansvar for Gud paa Dommens Dag. Herrrens Rosst er er dersor: „Gaaer bort fra hende, I mit Folk! at I ikke skulle blive delagtige i hendes Synder, og at I ikke skulle rammes af hendes Plager, og opbygger Templer til mit Navn, og besegler mine Sonner og mine Døtre for det evige Liv, som en Beredelse for min Tilmommelse, thi „Timen er ikke endnu, men er nær forhaanden, da Fred stal tages bort fra Jorden, og Djævelen stal have Magt over sit eget Rige; og Herren stal ogsaa have Magt over sine Hellige og stal regjere iblandt dem, og stal komme ned til Doms over Idumea eller Verden.“ Thi see, de Dage komme, paa hvilke de skulle sige: Salige ere de Ufrugtsommelige og de Liv, som ikke sedte, og de Bryster, som ikke gave Die. Da skulle de begynde at sige til Bjergene: falder over os! og til Høiene: sjuler os! Thi gjor man dette med det gronne Træ, hvad vil da ske med det torre?“ Fortærende Ild har allerede taget fat paa det torre Træ og Guds strafende Haand begynder allerede at soles af denne Nation, og vil snart soles af alle Nationer under Himmelten. Hvem vil

anerkjende Guds Haand i dette Folks Be-frielse fra deres Fjender, igjennem Lidelser, Moie, Trængsel og Forsolgelse, og hans saderlige Forsyn i at opholde dem i denne Ørken, igjennem Sorg, Sygdom, Fattigdom og Nod? Alle de tro-faste Hellige ville anerkjede det; men hvor faa Udenforstaende, som vi kalde dem, ville give dem Tid til at bede til Gud i Jesu Navn for at faae at vide, om dette Værk er sandt; de lade det gaae forbi sig, som en ubetydelig Ting, der er uverdig deres Ópmærksomhed; de ere faa optagne af denne Verdens Anliggender, at de have ikke et Dieblit tilovers til at tænke paa at berede sig for den tilkommende Verden, endskjont mange af dem ere hæderlige Mænd.

Jeg glæder mig, naar jeg overveier de sidste Dages store Værk og overstuer de Hellige i deres Hjem i Utahs fredelige Dale. Jeg har fun een Text, som jeg ønsker at legge paa deres Sind, og det er, at de maae forsage deres Synder og blive forenede som een Mand i alle deres timelige Foretagender, paadet at alt deres Arbeide maa concentreres i at opbygge og understøtte Guds Rige paa Jorden.

Vi ere alle kaldte til at være Hellige, til at stræbe efter Neenhed i vort Levnet, og at blive fuldte med Kraften af den Herre Jesu Hellig-Åland — Aben-baringens Åland; vi ere kaldte fra Mortet til Lyset, fra Bildfarelse til Sandhed, fra Satans Magt til den levende Gud; vi ere kaldte fra Mørkets Rige til Guds og Lysets Rige, og længere hen, naar vi have gjort os værdige dertil, skulle vi blive udvalgte og det vil vorde sagt os: „Du har levet en Helligs Liv, nu er Du udvalgt til at blive en Arving til vor Faders og Guds celestiale Rige.“

Mine Brodre og Søstre, lader os ikke forglemme Indsamlingen af de Hellige, for at de kunne blive helligede og

beredte til at arbe alle Ting. Lader os leve næiere i Opsyldelsen af vores Bligter, jaat vi kunne blive helligjorte og berede til at boe tilsammen i det celestiale Rige, hvilket Gud forunde — Amen.

Det vestlige Amerikas store Jernbane.

(Fra „Millennial Star.“)

Arbeidet paa Vestens store Jernbane drives med al mulig Hurtighed for at paastyrne dens Fulddelelse. Enhver Post bringer os Nyheder om dens Fremadstrieden. Det forventes, at den 4de Juli dette Aar sulde Linien allerede naae „North Fork,“ som er omtrent tre hundrede og halvtredendstyve engl. Mile fra Saltfostaden. Ved Hjælp af en Maschine, som kaldes „the Tracklayer“ (Skinnenedlæggeren), konstrueres fra to til fire engl. Mile om Dagen.

De Hellige glæde sig over den hurtige Fremgang af Arbeidet paa Banen, og Bestyrelsen af Jernbanens Bygning har gjort Contrakt med Præsident Young om Fuldsætningen af en betydelig Strækning af Banen, som leder ind gjennem Territoriet til Saltsoen, hvilket Arbeide skal være fuldendt til den 1ste November næstkomende. Dette vil være af stort Gavn for Folket; idet Alle, som ikke ere Agerdyrkere eller Haandværkere, ville faae en Lejlighed til at arbeide paa Banen; og, da alt Arbeide betales med klingende Mont, ville en stor Mængde Penge blive brætze ind i Territoriet og opvælle et nyt Liv i Handel og Omsætning; ligesom Mange ville faae Midler i Høende til at hjælpe ud deres Besægtede, som ere i Adsprædelsen.

Serbanen vil ogsaa være en stor Besignelse for de Hellige, som iaar ere paa Veien til Zion. De ville kunne reise

flere hundrede Mile paa Sletterne i de rummelige og begvemme Jernbanevogne, og damppe afsted paa een Dag en saadan Rejse, som det vilde have taget tre Uger at oversare med Vognen, trukne af Øyer. Indianeren vil stirre af Forundring, naar han faae det hurtige Vognetog at see, trukket af den dampende Jernhest, ile forbi, og den opstræmmede Præri-Ulv vil flygte til de fjerne Bjerge. Efterat Jernbanens nærværende Endestation er naaet, vil det være en behagelig Afvejling at fuldende Resten af Reisen paa den sædvanlige Maade, hvilket vil give Emigranterne tilstrækkelig Erfaring i Leirlivet, uden at blive altfor trættende.

Når Banen er fuldendt, vil Indvaarerne i Utah komme i direkte Forbindelse med hele Verden. Østover ville de kunne reise hurtigen til og gjennem Staaten og deraf til Europas Fastland; vestover til Californien, China, Indien og Sydhavets Øer. Ikke alene fremmede Handelspladse ville aabnes for dem, men hvad der er endnu vigtigere, Evangeliets Prædiken og Israels Indsamling vil storliggen tiltage og gjøres lettere.

Mange staar i den Formening, at i Forhold til, som det bliver lettere for os at hjemsamle de Hellige, vil ogsaa et saa stort Antal af Fremmede komme iblandt os, at vi skulle vorde overvældede.

Denne Antagelse beroer paa Ubekjendtskab med Forholdene, idet Fremmede

sædvanlig foretræffe at bosette sig i saadanne Egne, hvor der falder tilstrækkelig Regn, hvilket gjør Agerbruget lettere, da derimod i Utah Alt, hvad der er saaet og plantet, maa vandes og Vandkanaler og Grøfter ledes milelangt fra Floderne til de Felt, der skulle frugtbargjøres. Ligeledes er det et besværligt og vanskeligt Arbeide, at bringe Brænde og Mineralier fra de steile Klippestrænger og Klostre, hvilket gjør, at Landet ikke er saa indbydende for Underledestroende; thi der fordres Arbeide og Udholdenhed til at danne sig en Tilværelse i Klippebjergenes Dale.

Det er sandt, at Herren har rigeligen velsignet de Sidste-Dages Hellige og belønnet deres Stræbsomhed og Flitighed, saa at Dalene nu har et blomstrende Udseende, sammenlignet med det tomme Øde, som herskede, da de begyndte at ned sætte sig der.

Vi droge ud i Klippebjergenes Dale for der at kunne leve i Fred og dyrke Gud overensstemmende med Samvittighedens Bydende.

Vi have ikke lagt Skjul paa vor Religions Principer. Vi have publiceret dem i vores Skrifter, og vores Missionærer prædike dem offentlig i alle de Lande, hvor der er Religionsfriheden. Vi ønske, at alle Nationer skulle lære os og vores Grund sætninger at hende, og vi troe, at Jernbanen vil være et Middel til at bringe mange rettsafne Reisende til os,

som ville afgive upartiske og sanddrue Vidnesbyrd om os og vore Forholde, og derved frembringe en gunstigere Stemning for os iblandt de Fordomstrie og Nettænkende.

Utah Territorium, som er en Deel af de Forenede Stater, har altid været et frit Land for Folk af enhver Træs-bekjendelse, og Ingen er blevet forærmet, som har varetaget sine Forretninger og ladet Andre i Fred. Hvad man ikke ønsker i Utah, ere onde og lastefulde Personer, saadanne ville ikke der finde noget behageligt Opholdssted; og om Jernbanen skulle bringe nogle Faar af den Klaesse, saa kan den samme Bane ogsaa bringe dem bort igjen. Velkommen iblandt os ere alle alle gode og fredelige Mennesker; og om de end ikke troe vor Religion, vilde de dog blive behandlede med al mulig Forekommenhed og Respekt.

Det er morende at læse alle de Forudsigelser, der findes i Pressen om Mormonernes Ødelæggelse, naar Jernbanen er blevet færdig. Dette minder os om Manden, som folgte Huden, for han havde studt Bjørnen; det er let paa Prent at tale om at udrydde et Folk, men det vil ikke blive saa let at udføre det i Gjerningen.

Herren har hidindtil beskyttet de Sidste-Dages Hellige; og vi troe, at han fremdeles vil gjøre det, thi Sandheden vil seire.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Juli.

Emigranternes Afgang.

Da Emigrations-Førretningerne for iaar ere afsluttede, vil det maastee interessere vore Læsere at erfare, at af de Sidste-Dages Helliges Menighed ere udvandrede omtrent 544 Danse, 209 Svense, 63 Norske, og 4 Thyske, udgjorende ialt 820 Sjæle. Af dette Antal afgik 175 Sjæle fra Liverpool den 4de Juni med Seilfriet „John Bright“ under Bestyrelse af Eldsterne James McGaw og C. O. Follmann, assisteret af Eldste C. C. A. Christensen. Den anden Fleks, 627 Sjæle, afgik fra Liverpool den 20de Juni med Seilfriet „Emerald Seje,“ under Bestyrelse af Eldsterne Hans Jensen Hals, John Fagerberg og James Smith, som Proviantforvalter Eldste Peter Hansen, og som Skriver og Regnstsabsfører Eldste Mogens Pedersen. De øvrige 18 ere afgaaede med andre Skibe, deels fra Hamborg, deels fra Norge. De vare Alle glade og følte sig lykkelige og tilfredse ved Afreisen, haabende at samles med deres Bestegtede og Venner i det fjerne Vesten. Præsident F. D. Richards, som organiserede dem for deres Aftreise fra England, lovede dem, at dersom de vilde iagitare deres hellige Religions Forstrifter og leve overeensstemmende med de gode Raad, som gaves dem og vilde vorde dem givne Tid efter anden, vilde Herren føre dem lykkelig og vel til deres Bestemmelsssted.

Det var først paatænkt, at Reisen over Atlanterhavet skulde skee med Dampfrie, men paa Grund af de høie Priser for samme, maatte man indstrænkle sig til Seilfrie, for at de mindre Bemidlede kunde faae Anledning til at være med. De fragtede Seilfrie vare af første Klasse, vel indrettede og udrustede for Passagerernes Velvære.

Befordringen af vore Passagerer fra Kjøbenhavn til Liverpool var overdraget til dñrr. Morris & Co's autoriserede Agent Hr. Bolle og blev udført til vor Tilfredshed, ligesom vi ere taknemmelige og forbundne for det Tilsyn, som førtes af Politiauthoriteterne her i Kjøbenhavn, og for deres humane Imodelkommen under denne Affaire.

Følgende af de udsendte Eldster fra Zion reiste hjem iaar: Hans Jensen Hals, Peter Hansen, John Fagerberg, C. C. A. Christensen, C. O. Follmann, Johan Wretberg og Carl Asmussen. Vi ønske disse vore Brodre en lykkelig Hjemreise og Herrens Belsignelse for det Arbeide de have udført i Missionen. Ligeledes erindre vi med Taknemmelighed Eldste M. Pedersen for hans lange og trofaste Arbeide her paa Contoiret; vi ønske ham en lykkelig Fremtid iblandt Guds Folk; det samme ønske vi Eldste John Skeldebrandh, som ogsaa har arbeidet en Tid her paa Contoiret.

Vi havde den Glæde at ledsage vore Emigranter Liverpool, hvor vi med rørte Følelser tog Afsked med dem, og ikke alene ønskede dem en lykkelig Reise, men ogsaa formanedede dem til Trofasthed i Evangeliet, paadet at de maatte høre Herren til, hvad der end skulde mede dem.

Vi have i dette Nummer indført den statistiske Rapport for det forløbne Halv-aar, og vi ville gjøre vore Læsere opmærksomme paa, at de Emigreredes Antal i den er angivet til 645, hvilke ere døbte Medlemmer; de 175, som mangle i de 820, ere Børn, der endnu ikke ere døbte.

Vi ere taknemmelige til Herren for den Fremgang, Evangeliet hidindtil har gjort i disse Lande, og vi haabe, at Tiden endnu ville ransage Sandheden, adlyde den og forene sig med Guds Folk for at opbygge Guds Nige paa Jorden. Vi haabe, at Tiden vil komme, at de Edele og Rettskærende iblandt Menneskene ville faae deres Dine op for den forunderlige Gjerning, som Herren har begyndt, nemlig at indsamle alle de Troende til eet Folk, saaledes som han til forskellige Tider har ladet forkynde ved sine Propheters Mund at skulle stee.

Besikelse.

Wldste Andreas D. Bjerkan fra Norge er herved bestillet til at arbeide paa „Skandinaviens Stjernes“ Contoir.

C. Widerborg,
Præsident
for den skandinaviske Mission.

Joseph Smiths Levnetsløb.

Januar 1841.

(Fortsat fra Side 301.)

Til yderligere Bekræftelse herpaa har jeg nedenunder sat min Haands Underskrift og Statens Segl.

Udfærdiget i Springfield den 10de Marts i vor Herres Aar 1841 og de Forenede Staters Uafhængighedsaar 65.

Lyman Trumball,
Statssekretair.

(L. S.)

Af Gouverneuren
Thos. Carlin.

Følgende blev skrevet paa Bagsiden af Bestillingen:

Hovedqvarteret for Nauvoolegionen,
Staden Nauvo i Illinois, den 15de

Marts 1841. Embedseden er aflagt for mig ovennævnte Dag og Aar.

John C. Bennett,
Generalmajor
ved Nauvoolegionen.

Torsdag den 11te traf Wldsterne Young, Kimball, Richards og Taylor sammen i Liverpool.

Mandag den 15de mødte jeg i Byraadet og tog Deel i en Diskussion angaaende Hr. Annis's Molle i den sydvestlige Deel af Staden.

Seg afstrijber følgende fra „the Times and Seasons“ for idag:

Vi ville for et Dieblif betragte de „ildevarslende Tegn,” som politiske Partiledere have udbredt Beretninger om for at opnaae deres Hensigter. Saaledes have de for Exempel meddeelt, at under nuværende Congres-Session ere Lysekronerne i Senatets Forsamlingssal, hvilke veiede 1,500 Pund og siges at have kostet 5,000 Dollars, faldne ned og knuste til Atomer. Ligeledes berettes, at den Pergamentrusle, hvorpaa Unionens Motto er streen og hvilken holdes i Kloerne af den Orn, der er anbragt over Sædet for Præsidenten i de Forenede Staters Senat, ogsaa er falden til Jorden, og samme Dag hændte det, at den ene Haand paa den Statue, der fastholder vor herlige Constitution, og som staer lige over for de Forenede Staters Capitolium, brakkede over og faldt ned. Utter: „Den Person, som er op-hoiet til den hæderlige Plads at være denne store Republikks øverste Embedsmand, tager fra sit Hjem for at begive sig til Hovedstaden; Bladene fortælle os, at et Jordssjælv ryster Jorden, da han begiver sig fra Westen. Han fortsætter sin Reise over Bjergene og ankommer til Baltimore, hvor han hilses med en Explosjon af Bankerne i den sidstnævnte Stad og Philadelphia — hvilke ere de store Penge-Regulatorer! Utter: „Under Opsæelsen af den imposante Fest, foranstaltet af hans Venner og Tilhengere i en Stil saa storartet, at Kongelige Personer kunde føle Misundelse derover, bræst det Loug, som var strakt over den brede Allee, der fører fra Præsidentens Pallads til Capitolium, og paa hvilket Flagene af de forskellige Stater, hvilke havde voteret for ham, vare fæstede; disse Flag

faldt til Jorden, da Louget bræst, og blevet tilsolede.“

Disse ere nogle af de fornemste „ildevarslende Tegn,” som de politiske Blade have omtalt, men vi troe ikke, at det tilkommer nogen Mand at sige, at disse „Tegn“ (om de end ere saadanne) ere bestemte til at hjælpe nogen af Partierne i deres politiske Planer. Vi troe, at Gud anseer ikke Partier eller Personer; og om disse Beretninger ere sande, ere vi rede til at bekjende, at vi ere lettoende nok til at troe, at de henpege til kommende Tildragelser, der vilde finde Sted som Tegn paa Menneskens Sons Tilkommelse. At Sprængningen af Banker skalde have Noget at gjøre med eller høre til dette Sorgespil, kunde udentvivl synes forunderligt; men hvad kan være mere stillet til at plage Nationerne, end Forstyrrelse og Usikkerhed i Pengevæsenet? See hen til den Engstelse, som nu raader i de Forenede Stater angaaende deres Statsbank.

Man frygter, at denne Institution er saa raadden, at den ikke kan helbredes, og Filialbankerne, følgende Hovedbankens Exempel, have forøget Alarmen i en foruroligende Grad, og man frygter saare for Folgerne.

Det er altsaa udenfor al Tivl, at Bankinstitutionerne ville have Indflydelse paa de store Verdensbegivenheder, der komme til at gaae forud for Christi anden Tilkommelse.

Wldste W. Woodruff bivaanede en Conference i Gadfield Elm, hvor 408 Medlemmer, delte i 18 Grene, blevet fremstillede.

(Fortsættet.)

Optegnelser i Serbien.

(Fra „Berlingske Tidende.“)

I.

Erindringer og Optegnelser fra en Reise.

(Fortsat fra Side 303.)

Det nuværende Hyrstendomme Serbien er beliggende paa Donauflodens høje Bred og indelettes af de tyrkiske Provinser Bulgarien, Albanien, Makedonien og Bosnien samt Donau- og Saalsloden. Landet er 998 Quadratmile stort og tæller 1,129,000 Indvaanere, hvoraf 1,117,000 ere Serber. Landet er inddelte i 17 saakaldte Nasias eller Amter.

Paa Landet findes endnu det saakaldte „Braetzwa,” der bestaaer af flere Familier, som have forenet sig under en „Patriarch“. Det saakaldte Braetzwa har en fuldstændig patriarchalst Organisation, der i Hovedsagen er baseret paa fuldstændig Frihed, men dog indremmer Familiens Overhoved en betydelig Indflydelse. En lignende Institution findes i Bosnien og i Montenegro. Disse Braetzwa forenes ved Bevidstheden om, at de ere Serber og ved den følelses Kjærlighed til Frihed, Lighed og Uafhængighed.

De klimatiske Forhold i Serbien ere særdeles heldige. Varmen er modereret ved Landets store Skove og dets mange Vandløb, der som oftest mellem steile Bredder styrte ned fra Bjergene; blandt Landets mange Floder er Morawa den anseeligste. Bjerglandet staar, hvad smukke Dale og stolte Bjerge angaaer, ikke tilbage for Schweiz, kun med den Forsjel, at i Serbien ere Bjergene stovbelrande. Intetsteds findes deilige Skove; Serbien er særligen udmarket ved dets mange store Boge- og Egeskove, der tilhøre deels Staten, deels Communerne og deels endelig private Grundbesiddere. Sta-

tens Skove blive vel administrerede. De saakaldte Communalskove kan Enhver, efterat have indhentet Communesorstanderstabs Tilstadelse og mod en moderat Afgift, benytte til eget Behov. Skovene udgjore en af Landets væsentligste Hjælpefilder, idet de levere en Masse Gavntommer til Udforsel. Især ere Hyrrestovene en rig Indtægtskilde, idet de give Ophold og Næring til overordentlig talrige Svinehjorde, som her fedes og senere ved Export til Udlændet indbringe mange Tusinder.

I de serbiske Bjerge findes Kobber, Zern og Solvminer samt Kul. Først Cara Georg (Begyndelsen af dette Aarhundrede) interesserede sig levende for disse Bjergværker; for Tiden drives kun et Bjergværk — et Kobberværk — af selve Nejgiringen. Imidlertid har man nu begyndt at lade disse Miner exploitere af Aktieselskaber og Private.

De serbiske Bjergsletter og Dale ere vidunderlig frugtbare; her dykkes væsentlig Hvede og Mais, der tilligemed de kendte serbiske Frugter, næstester Svin, Hornpræg og Uld, udgjor Hovedgjenstanden for Udforselen. Viinkulturen er i Opkomst. De hvide Viindrner fra Samandria ere berømte; de sælges ikke sjeldent for Malagadruer. Den sorte Viin fra Nepontin er stærk og bernsende, men velsmagende. Morbærtærer findes i Mængde og Kulturen af Silkeorme begynder at hæve sig. Af Frugterne bor fremhæves: Figener, Castanier, Baldnødder og ganste sorttrinlige Ebler og Blommer.

Den agrariske Lovgivning tilsteds er en fuldstændig og uindskrænket Frihed med Hensyn til Jordernes Sammenlægning og Udstykning. Omend sjældent ogsaa Landvæsenet er i Optkomst, saa kan det dog ikke nægtes, at der i saa henseende kunde skee mere. Det samme er tilfældet med Fabrikvæsenet, saa meget mere som de talrige mindre og større Vandløb maatte kunne gjøres meget frugtbringende for Industrien.

I Spidsen for Regjeringen staaer en arvelig Fyrste, hvis Civilliste er bestemt til 1,200,000 Fr. og ved Siden af ham den saakaldte Slupfchina, der ifolge Loven af 1860 samles hvert tredie Aar og bestaaer af 120 Deputerede.

I Serbien hjælper man hverken til Standsforsjel eller Adel. Spørger den Neisende, om der ikke findes noget Lig-nende som Adelsinstitutioner, saa svarer han det stolte Svar; „Vi ere Alle Adelsmænd, Mismo swibla goradni, vi have i gamle Dage hjælpt til, hvad de kalder „de større Bonder.“ I Bosnien eksisterer disse større Bonder, de have i sin Tid forraadt Landet for at blive i Besiddelse af deres store Landeierdomme, de have antaget Muhameds Religion, de ere hvad man kalber: „de tyrkiske Serber,“ de ere vore usorsonlige Hjælper, og naar Timen slaaer, saa er der Intet at gjøre med disse Renegater, uden at hænge dem. Hos os i Serbien ere de større Bonder efter Landets Grobring forsvundne.“

Administrationen besørges af Fagministre, nemlig en Finants-, Udenrigs-, Indenrigs-, Krigs- og Justitsminister. Skatterne ere for Størstedelen direkte og

fordeles efter Indbyggerantallet over de enkelte Communer, og disse repartere Skatterne i deres Kreds efter Formue, Næring og Lejlighed. Statsudgifterne for 1866 vare budgetterede til 27,529,385 Fr., og Indtægterne til en tilsvarende Sum. Landet har ingen Gjeld, derimod en Beholdning af 14 til 15 Millioner. Produktionen gør store Fremskridt, Exporten stiger fra Aar til Aar, og i Forhold hertil ogsaa Skatteevnen, ganske bortseet fra, at Landets Skatteevne ikke er overanstrengt. Store Hjælpeilder staae saaledes til Regjeringens Maadighed.

Armeen inddeltes i den regulære Armee, bestaaende af 3,448 Mand, og Nationalgarden, bestaaende af 55,000 Mand. Dens Skyts og Vaaben har hidtil været anset for at være af ubemærket Bestaffenhed. Alle den nyere Tids Forbedringer ere her eftrhaanden bragte til Anvendelse; thi i saa henseende hjælper hverken Regjeringen eller Nationen Noget til Sparommelighed.

De serbiske Officerer sendes som oftest til Udlændet for at uddannes og særlig at gjøre sig bekjendte med Krigskunstens nyere Opfindelser. De serbiske Arsenaler ere, ei alene hvad Qualiteten, men ogsaa hvad Quantitetten angaaer, vel forsynede. Hver vaabendygtig Serber bliver øvet i Brugen af Vaaben, og i fornødent Falde er enhver Undersaat fra det 18de til det 50de Aar pligtig til at tage Deel i Landets Forsvar og i Opsyldelsen af Nationens helligste Pligter.

(Fortsættet.)

Nyheder.

Serbiens. Fyrst Milan Obrenovicz er, ifølge Telegraph-Esterretninger fra Belgrad, blevet valgt til Serbiens Fyrste — Michael den Tredies Eftersøger.

Grekeland. Dette Lands eneste Krudtmølle i Argos er sprungen i Lusten.

Sverrig. Ifølge „Førl.“ skulle en Nordpolsexpedition afgaae fra Göteborg den 9de eller 10de sidstleden med Skrue dampstibet „Sophia,” der har 60 Hestes Kraft og er 80 Læster drægtigt. Den videnstabelige Expedition bestaaer af 8 Personer: Professor Nordenskiöld, Expeditionens Formand, Geograph og Mineralog, Adjunkt J. H. Friis, Botaniker, G. Lemstrom, Physiker, F. Malmgren, C. Smith og A. C. Holmgren, Zoologer, S. Berggren, Botaniker, og C. Nauchhoff, Geolog.

Sverrigs Folkemængde var, ifølge officiel Indberetning fra det statistiske Centralbureau, ved Udgangen af forrige Åar 4,195,681. Tilvægten i 1867 var 35,004, hvilket er betydelig mindre end Tilvægten i 1866, der udgjorde 46,536.

Norge. Et Naturphænomen af et eiendommeligt Slags stal ifølge „Bergensposten“ være iagttaget paa begge Sider af Lindesnæs for nogen Tid siden. Man bemærkede nemlig, at Soen overalt i Havnene hævede sig 2 a 3 Fod og pludselig sank tilbage igjen; derpaa gjentog denne Bevægelse sig flere Gange i nogle Minutter, hvorefter Alt var i sin gamle Orden. Når undtages en stærk Storm, havde Havet ikke viist nogen Forandrings, og til Jordrystelse eller vulkaniske Uddbrud hørtes eller saaes Intet.

Danmark. Löverdag den 19de Juni stal en svag Jordrystelse være blevet bemærket i Nykøbing, der i Nærheden af Havnene sporedes som nogle Stod, der fulgte fort efter hinanden og ledsgedes af et svagt Drøn, som af en Explosions.

Luftsyn. I Odense iagttoges om Aftenen den 24de Juni en stor Stjerne, der bevægede sig paa Himmelens fra Nordvest til Sydost, og efterhaanden ligesom forlængede sig, saa at den kom til at se ud som en Komet med Hale.

Ildkugle. Sors Avis meddelede for nogen Tid siden, at en Ildkugle var settes deraf Byen, medens den bevægede sig i Retning fra Nordvest mod Sydost. Den havde en Klarhed, som meget overstraalede en Stjerne af første Rang og iagttoges i Løbet af twende Minuter, i hvilken Tid den tilbagelagde en Bane paa omrent 45 Gr. nedad mod Horizonten, bag hvilken den forsvandt.

Ny Opfindelse. Times bekjendtgjor, at det har prøvet en Presse, der overgaer Alt, hvad hidtil er opfundet og iværksat paa Bogtrykkeriets Omraade. Uendeligt Papir afsviller sig paa en Rulle og forsyner Pressem med Papir efter Behov. Maskinen kan paa denne Maade levere 46,000 Ark i Timen. Noget saa uhørt har man aldrig sett; men ikke nok hermed; Maskinen stærer tillige Arkene af, falser dem og afleverer dem færdige, det ene efter det andet.

Blandinger.

Storbritannien og Irlands samlede Statsindtægt udgjorde i sidstafvigte Finantsaar, ifølge den for nylig udkomne Statistical abstract, for 1867—68: 69,600,200 £st., hvorfra c. 22,650,000 £st. hidrørte fra Tolden, 20,162,000 £st. fra Accisen, 9,541,000 £st. fra Stempela giften, 6,177,000 fra Ejendoms- og Indkomstskatten, 3,509,000 £st. fra forskellige direkte Afgifter af lignende Art, 4,630,000 £st. fra Postvæsenet, 345,000 £st. fra Domainer, og endelig 2,586,200 £st. fra forskellige Kilder.

Statteoppebørslen og den dermed i Forbindelse staaende Forvaltning kostede c. 4,883,200 £st.; afseet hersfra var Statsudgiften iovrigt c. 66,353,000 £st. til følgende Hovedposter, nemlig til Statsgjeldens Torrentning og Afbetaling c. 26,572,000 £st., til Civilliste, Apanager samt den civile Administration i det Hele c. 11,194,000 £st.; til Hæren og Landforsvarsvæsenet iovrigt c. 15,419,000 £st. og til Flaaden c. 11,169,000 £st.

Af Toldaftisterne indkom ikke mindre end 6,542,000 £st. af Tobak og Tobaksurrogater; Sukker og Mollas gave c. 5,582,500 £st.; Spirituosa over 4,298,000 £st.; Viin c. 1,469,000 £st.; Thee over 2,827,000 £st.; Kaffe ikun c. 390,000 £st.; alle Slags Kornvarer og Fabrikater deraf over 969,000 £st. (næsten ligesaa meget som vores Told- og Stibsaftisters samlede Beløb); forskellige Gjenstande c. 686,000 £st. Af Acciseaftisten bestode c. 10,511,500 £st. i Produktionsaftist af indenlandst Brændevin og over 6,300,000 £st. i Maltstat.

Værdien af samtlige Indførster var c. 275,250,000 £st., og af samtlige Ud-førster c. 226,000 £st, hvilket tilsammen giver en Værdi af 16 £st. 12 sh. 5 d for hvert Individ af den antagne Middelbefolning i Aaret, 30,157,500 Mennescer. Brutto-Indtægten var i sidste Finantsaar 2 £st. 6 sh. 2 d og Aftisterne lidt større. 2 £st. 7 sh. 3 d, pr. Hoved af den hele Befolning.

Af fremmede Produkter og Fabrikata indførtes i Aarets Lob til Forbrug pr. Individ næsten 130 Pund Kornvarer, næsten 37 Pund raat Sukker, c. 3½ Pund Thee, c. 1¼ Pund Tobak, c. 3¾ Pund Smor, c. 3½ Pund Ost, henved 2 Pund Flest og Skinke, næsten ½ Gallon Viin (en Gallon c. 4¾ Pot), over ¼ Gallon Spirituosa (af indenlandst Spirituosa forbrugtes derhos c. ¾ Gallon, altsaa i det Hele taget 1 Gallon Spirituosa pr. Individ), over 13 Eg, over 4½ Pund Kartofler, saa at det af disse Exemplarer kan sees, i hvor høi Grad England med Hensyn til sin Befolknings Ernæring er afhængig af Udlændet.

Gjennemsnitsprisen paa engelsk Hvede var 67 sh. 4 d pr. Dr., den høieste Priis i de sidste 10 Aar. Gjennemsnits-Bankdiscontoen var 2½ pCt., et saa lavt Standpunkt, som den kun een Gang til har indtaget i de sidste 15 Aar, nemlig i 1862. Til Fattighjælp medgik i Aarets Lob i England c. 6,960,000 £st., i Skotland henved 808,000 og i Irland c. 797,000 £st. Antallet af Emigranter ere paa det Aalernærmeste 196,000 Personer. Handelsflaaden bestod af 28,773 Skibe med tilsammen 5,753,973 Tons Drægtighed, hvorfra 2,931 Dampstibe med i alt 901,052 Tons Drægtighed.

Statistisk Rapport

over

Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien.
For 1ste Halvaaar 1868.

Conferencer.	Grene	Overpræster	Uf de Højtidsd yldigheter	Prestier	Køree	Diakoner	Medlemmer	Døbte	Udledte	Emigrerede	Døde	Σetalsum
Danmark.												
Kjøbenhavn . . .	7	1	1	80	26	22	25	750	125	36	181	8 905
Aalborg . . .	3		1	40	8	6	6	194	30	12	58	4 255
Venjysjel . . .	3			39	9	6	3	280	25	16	38	3 337
Aarhus . . .	4		1	23	13	16	5	169	42	11	77	2 227
Fredericia . . .	3		1	26	7	11	3	174	45	8	52	2 22
Vernes . . .	5		1	33	12	14	4	223	31	12	43	4 287
	25	1	5	241	75	75	46	1790	298	95	449	21 2233
Norge.												
Christiania . . .	9		2	73	25	41	10	637	55	22	56	11 788
Sverrig.												
Stockholm . . .	9		1	33	13	18	4	325	60	16	18	1 394
Gotheborg . . .	8		1	38	11	10	11	206	48	18	26	2 277
Nerikoping . . .	6		1	33	12	16	7	295	29	21	36	2 364
Skaane . . .	18			59	32	28	12	432	84	34	60	563
	41		3	136	68	72	34	1258	221	89	140	5 1598
Summa . . .	75	1	10	477	168	188	90	3685	574	206	645	37 4619

Indhold.

Side.

Side.

Bemærkninger af Prof. Young . . .	305.	Dyptegnelse i Serbien (forts.) . . .	316.
Det vestlige Amerikas store Jernbane	311.	Mvheder	318.
Redaktionens Bemærkn. (Emigran-
ters Afgang. — Besittelse) . .	313.	Blandinger	319.
Joseph Smiths Levnetsløb (fortsat)	314.	Statistisk Rapport	320.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. Widerborg.

Trykt hos F. G. Bording.